

ÎNCHEIERE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veronica Anton

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Anton împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Centrul Național Științifico-Practic de Medicină Urgentă și Ieronim Ciumaș cu privire la încălcarea accesului la informație împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Veronica Anton ca neîntemeiat și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2012 și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013 prin care a fost respinsă propunerea apelantei Veronica Anton cu privire la recuzarea judecătorului Ana Panov, cauza fiind restituită aceluiași complet pentru continuarea examinării în fond

constată:

La 04 mai 2011, Veronica Anton, reprezentată de către Alexandr Covalschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Centrul Național Științifico-Practic de Medicină Urgentă și Ieronim Ciumaș cu privire la încălcarea accesului la informație.

În motivarea acțiunii a indicat că la 15 ianuarie 2011, în rezultatul neintervenirii la timp a serviciul de urgență pentru acordarea primului ajutor soțului său, la adresa I. Vieru, 5/1, ap. 21, ultimul a decedat.

Susține că la 21 martie 2011 s-a adresat către pârât cu o cerere privind eliberarea informației, însă la 02 aprilie 2011 a primit un răspuns care nu conținea informația adecvată. În acest sens, consideră că prin răspunsul respectiv, pârâtul nu i-a eliberat informația corespunzătoare, ceea ce-i însuflă neîncredere și îi încalcă drepturile sale constituționale.

În-și întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. 10, 11, 19, 21 ale Legii privind accesul la informație.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea pârâtului de a îndeplini punctele 2, 3, 6 a cererii sale și să dezmință informația care nu corespunde realității, precum și obligarea pârâților în mod solidar de a repara prejudiciului moral în mărime de 150000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 iulie 2011 acțiunea a fost scoasă de pe rol, fiindu-i explicat reclamantului dreptul de a se adresa instanței repetat cu o asemenea cerere, cu respectarea rigorilor procesual civile.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2011 a fost respinsă propunerea reprezentantului reclamantei Alexandr Covalschi cu privire la recuzarea judecătorului Mihai Diaconu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2012 a fost admis recursul declarat de Veronica Anton, casate integral încheierile Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 iulie 2011 și 18 iulie 2011, fiind restituită pricina în prima instanță spre judecare în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2012 acțiunea fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013 a fost respinsă propunerea apelantei Veronica Anton cu privire la recuzarea judecătorului Ana Panov, cauza fiind restituită aceluiași complet pentru continuarea examinării în fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de Veronica Anton ca neîntemeiat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 februarie 2014, Veronica Anton a declarat recurs împotriva încheierii și deciziei instanței de apel din 04 februarie 2013, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Ana Panov și restituirea cererii de recuzare pentru reexaminare în alt complet de judecată, precum și casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele de dispoziție emise de instanța de apel, ca fiind ilegale, arbitrale și pasibile de a fi casate.

Indică că încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013 a fost recepționată numai la 06 decembrie 2013.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veronica Anton este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost emis și pronunțat la 04 februarie 2013.

Tot din actele pricinii rezultă că Veronica Anton a fost înștiințată despre ședința instanței de apel din 04 februarie 2013, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f. d. 72), însă în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a depus o cerere de recuzare judecătorului Ana Panov, solicitând examinarea în lipsa sa.

La fel, actele cauzei confirmă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților, inclusiv și în adresa Veronicăi Anton la 11 februarie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 1007 (f. d. 92).

Cu toate acestea, Veronica Anton a depus cererea de recurs doar la 04 februarie 2014, prin urmare cu încălcarea termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 CPC.

Argumentele recurente cu referire la faptul că copia deciziei instanței de apel din 04 februarie 2013 a fost recepționată de ea numai la 06 decembrie 2013, astfel considerând că recursul este depus în termen, nu poate fi reținut de instanța de recurs ca întemeiat, deoarece în speță este evident că, depunând cererea de apel la un an după emiterea deciziei contestate, Veronica Anton a demonstrat o neglijență totală a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Or, pe lângă faptul că conform probelor anexate la dosar copia deciziei instanței de apel din 04 februarie 2013 a fost expediată în adresa Veronicăi Anton la 11 februarie 2013, aceasta având la cunoștință despre examinarea prezentei cauze în instanța de apel, avea obligația, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (hotărârea din 26 iunie 2012 în cauza Ghirea contra Moldovei), de a urmări desfășurarea de mai departe a procesului și de a întreprinde măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt, însă, ignorat de aceasta, ce a generat omiterea termenului la depunerea recursului.

În această ordine de idei, este cert că admiterea spre examinare a unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

În asemenea împrejurări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Veronicăi Anton ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. b) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Veronica Anton se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov